

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد بزرگوار: در تفسیر سوره حمد از حضرت امام داریم که می فرمایند، صراط مستقیم یک سرش در طبیعت و سر دیگرش در عالم لاهوت و الوهیت است؛ از علق تا افلاک و عالم قدس مسیر و سیر والا هست. در عین حال در مباحث شما در کتاب «عالم انسان دینی» مطالعه کردم که انسان موحد، عالم دار است و نظر به مبادی وحدت دارد لذا واقعی ترین عالم است. چگونه میشه در عالم دینی انسان موحد وارد شد و به تعبیری عالم دار شد و به تعبیر امام از علق تا افلاک و عالم قدس جلو رفت؟ آیا این مورد در راستای دو آیه شریفه «و الذین جاهدوا فینا لنهدینهم الی سبلنا» و «اهدنا الصراط المستقیم» هم هست که اشاره به عالم انسان موحد دارد که در همین راستا سبل را می پیماید تا در عالم بزرگ و همان صراط مستقیم وارد شود؟ التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین که انسان خود را به وسعتی که حضرت امام مطرح می کنند، احساس کند؛ عملاً انسانی عالم دار می شود. موفق باشید